

РЕШЕНИЕ

№ 102

гр. Кърджали, 25.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, II СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Грета Денчева

при участието на секретаря Илман Хидает
като разгледа докладваното от Грета Денчева Гражданско дело №
20235140101349 по описа за 2023 година

Постъпила е искова молба от "Х. " ЕООД против О. Ч., с правно основание чл.422 ГПК във вр. с чл.415, ал.1, т.1 ГПК.

Ищецът "Х. " ЕООД твърди, че има вземане спрямо ответника О. Ч., произтичащо от неизпълнение в срок от длъжника на задълженията му за заплащане на сумата от 1536.00 лв., дължима за извършена услуга - подравняване на местните и селскостопанските пътища в района на с. Н., извършена с верижен трактор **** за две машиносмени, а именно 16 часа, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата.

Твърди, че през 2022 г. към ищцовото дружество "Х. " ЕООД е отправено предложение от О. Ч. за извършване на услуга, изразяваща се в подравняване на местни селскостопански пътища в с. Н., О. Ч.. Сочи, че дейността по подравняване на местните и селскостопанските пътища в района на с. Н. е извършена с верижен трактор **** за две машиносмени, а именно 16 часа. Твърди, че извършената услуга е приета от О. Ч. на ***** г. от комисия в състав С. М. С. - специалист в отдел ТСУ, О. Ч. и Ф. В. И. - кметски наместник на с. Н.. Сочи, че в протокола за приемане изрично е отразено, че след оглед на извършените работи по подравняване на местни и селскостопански пътища в района на село Н., О. Ч., комисията е установила, че услугата е извършена от "Х. " ЕООД с верижен трактор **** за 2 машиносмени. Сочи, че за извършената услуга на О. Ч. е издадена фактура № ***** г. на стойност 1536.00 лв. с ДДС, която не е заплатена в срок от

длъжника независимо от връчената покана за доброволно изпълнение на паричното задължение вх. № ***** от 17.05.2023 г. Сочи, че за вземането е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК с № *****г. по ч.г.д. № ***** г. по описа на Районен съд, възразена от длъжника в срок, което обуславя правния интерес на кредитора от предявяване на настоящия иск. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено съществуването на вземането на кредитора по издадена заповед за изпълнение, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на сумата.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, с който оспорва иска като недопустим и неоснователен. Сочи, че искът е недопустим, тъй като О. Ч. не е приемала работата с приемо- предавателен протокол, поради което не е възникнало задължение за плащане на претендираното възнаграждение, което води до липса на правен интерес за кредитора от предявяване на иск.

По същество излага възражения за неоснователност на предявения иск. Сочи, че О. Ч. не е приемала работата, като ищецът съвсем своеволно е определил изпълнената работа на две машиносмени, респ. на 16 часа по 80 лв. Оспорва О. Ч. да е подписвала дневен отчет на машината, който да установи действителните работни часове на машината. Оспорва да е съставен такъв отчет на машината. Оспорва истиността на приложения към исковата молба Протокол от ***** г. Сочи, че липсват доказателства как са изчислени машиносмените, дали в работни часове или моточаса. Възразява, че изпълнената работа от ищеца не съответства на стойността на издадената фактура. Моли за отхвърляне на иска, като прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в заповедното и исковото производство.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, както и доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от *фактическа и правна страна*:

По делото не е спорно, че издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК с № *****г. по ч.г.д. № ***** г. по описа на Районен съд -К. с която е разпоредено длъжникът О. Ч. с БУЛСТАТ: ***** и адрес: с. ***** да заплати на заявителя Х. ЕООД с ЕИК: ***** и адрес: гр. ***** следните суми: сумата 1536,00лв. – главница, представляваща стойността на извършена услуга по фактура № *****г., ведно със законната лихва считано от 17.08.2023 г. до окончателното им изплащане, както и направените по делото разноси в размер на 25,00лв. за държавна такса и 400,00 лв. за адвокатско възнаграждение, която заповед за изпълнение е възразена от длъжника в срок. Тези факти се установяват и от служебно извършена справка по ч.г.д. № ***** г. по описа на Районен съд-К.

От приетото по делото платежно нареждане от дата 23.01.2023 г., се установява, че претендираната сума за главница в размер на 1536 лв. е заплатена на дата 23.01.2024г. от О. Ч. В хода на процеса ищеца признава изрично плащането на претендирата сума за главница, като заявява, че не е заплатена дължимата законна лихва, считаното от датата на депозиране на заявлението по чл.410 ГПК в съда до датата на плащането, което искане поддържа и предвид плащането в хода на процеса претендира разноси в исковото производство в размер на 36.44 лв. за държавна такса и 500 лв. за адвокатско възнаграждение, а в заповедното производство претендира разноси за заплатена държавна такса от 25 лв. и 400 лв. за адвокатско възнаграждение.

Ответникът не представя доказателства за заплащане на дължимата законна лихва върху претендираната главница, считатано от датата на постъпване на заявлението по чл.410 ГПК в съда / 17.08.2023 г. / до датата на плащането на главницата /23.01.2024 г./.

Поради настъпило плащане в хода на процеса /след образуване на заповедното производство/, към момента на приключване на съдебното дирене, вземането на ищеца за главница се явява погасено поради плащане, който факт е от значение за спорното право и като настъпил в хода на процеса следва да се вземе предвид на осн.чл.235 ал.3 от ГПК, с оглед на което искът, като неоснователен следва да се отхвърли.

Тъй като плащането на задължението е станало след предявяване на заявлението по чл.410 ГПК, ответникът дължи заплащане на законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на заявлението в съда /17.08.2023 г./ до датата на погасяване на задължението /23.01.2024г./ Поради това предявения установителен иск следва да се отхвърли за претендираната главница като погасен поради плащане, като се признае за установено по отношение на ответника съществуването на вземането за законна лихва, считано от датата на постъпване на заявлението по чл.410 ГПК в съда до датата на плащане.

По въпроса за разноските:

Съгласно т. 12 на Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдът, който разглежда специалния установителен иск, предявен по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, и то с осъдителен диспозитив, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

Съдът намира, че в тежест на ответника следва да се възложат направените от ищеца в производството разноси в заповедното и настоящото производство.

В процесния случай, не може да намери приложение разпоредбата на чл. 78, ал. 2

ГПК, която изисква кумулативно наличие на две предпоставки, за да бъде освободен ответникът от отговорността за разноси-да не е станал повод за завеждане на делото и да признае иска. В случая ответникът с поведението си е дал повод за предявяването му, тъй като плащането на процесната сума за главница е направено след предявяване на заявлението по чл.410 ГПК, като не е заплатена дължимата законна лихва върху главницата. В случая са налице новонастъпили след предявяването на заявлението по чл.410 от ГПК независещи от него, а от ответника, обстоятелства, погасяващи заявеното за защита спорно право, поради което отговорен за разноските е ответникът. Този извод се налага по аргумент, изведен от чл.78 ал.2 ГПК, с оглед на обстоятелството, че и в такъв случай извънпроцесуалното поведение на ответника е поводът за завеждането на делото, необходимостта от съдебна намеса, по което отпада с погасяване от него на задължението, предмет на търсената с иска защита. Преценката в тази насока се основава само на предприетото от ответника действие, индициращо отпадане на задължението.

Поради това, ще следва на основание чл.81 във вр. с чл. 78, ал.1 ГПК в полза на ищеца да се присъдят направените по делото разноси в исковото и заповедно производство.

По отношение на релевираното възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в заповедното и исковото производство, съдът намира следното:

При преценка дължимостта на разноските, сторени в заповедното производство от длъжника, и конкретно в случая, тези за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., следва да възприеме разрешението, дадено в **Определение № 102/14.03.2022г. по ч.т.д. N 2481/2021г. на ВКС, ТК, I т.о.**, че разноските следва да бъдат определени в приложение на чл. 11 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения по аналогия на основание §1 от Допълнителните разпоредби. Правилото на чл. 11 урежда подобна хипотеза на възнаграждение за частно производство. Необходимо е да се има предвид, че защитата на длъжника в заповедното производство се осъществява чрез подаване на частна жалба - чл. 419 от ГПК, искане за спиране - чл. 420 от ГПК и възражение - чл. 414 от ГПК, все действия, с които не се извършва същинска защита срещу заявеното от молителя материално право. Поради тази причина сторените разноси по повод извършване на сочените действия не следва да бъдат съизмервани със заявления за защита от молителя материален интерес, като в случая са определени в съответствие с предвиденото възнаграждение по чл. 11 от Наредба № 1/09.07.2004 г. към датата на договаряне на възнаграждението /400 лв./, поради което не следва да се намаляват. Съдът достига до този извод съобразявайки й Решение от ***** година по дело С-***** г. на СЕС.

Съдът не намира основание и за намаляване на претендираното адвокатско възнаграждение от 500 лв. в исковото производство, доколкото същото е уговорено и

заплатено към границата на минималния предвиден размер от 454 лв., съгласно чл. 7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г., като с оглед фактическата и правна сложност на делото не счита същото за прекомерно.

Поради това следва да се присъдят на ищеца разноси в заповедното производство в общ размер на 425 лв., от които 25 лв. за дължима държавна такса и 400 лв. за адвокатско възнаграждение, както и направените разноси в исковото производство в общ размер на 536.44 лв., от които 36.44 лв. за дължима държавна такса и 500 лв. за адвокатско възнаграждение.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, по отношение на О. Ч. с БУЛСТАТ: ***** и адрес: с. *****, представлявана от кмета А. А. О., **че дължи на "Х. " ЕООД с ЕИК: ***** и адрес: гр. *****, представлявано от управителя Н. Е., законната лихва върху главницата от 1536,00 лв., представляваща стойността на извършена услуга по фактура № *****г., считано от датата на постъпване не заявлението по чл.410 ГПК в съда / 17.08.2023 г. / до датата на плащането на главницата /23.01.2024 г./, за което е издадена Заповед №*****г. за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК в производството по ч.гр.д. № *****г. по описа на РС-К., като **ОТХВЪРЛЯ иска** в останалата част за признаване на установено съществуването на вземане **з а главницата о т 1536,00 лв.**, представляваща стойността на извършена услуга по фактура № *****г., **поради погасяването ѝ чрез плащане в хода на процеса.****

ОСЪЖДА О. Ч. с БУЛСТАТ: ***** и адрес: с. *****, представлявана от кмета А. А. О., **да заплати на "Х. " ЕООД с ЕИК: ***** и адрес: гр. *****, представлявано от управителя Н. Е., сумата от 536.44 лв., представляваща направени разноси по настоящото дело и сумата от 425 лв., представляваща направени разноси по ч.гр.д. № *****г. по описа на РС-К..**

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд -Кърджали в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____